

[Sigsgaard.]

den nugældende procentregel skal bruges til at liste endnu et landbrugstilskud igennem.

Ligesom SF vil vi ikke stemme for fastsættelse af parcelhuses og ejerlejligheders lejeværdier i overensstemmelse med boligforliget; vi er som bekendt imod boligforliget. På den anden side er vi dybt uenige med SF om, at problemet klares ved at afskaffe fradraget for private renteudgifter; det bliver til ensidig fordel for de erhvervsdrivende.

Nedsættelsen af lejeværdien for ejerlejligheder fra 5 til 4 pct., som socialdemokratiet og SF tidligere er blevet enige med VKR om, beklager vi, for det har fordyret ejerlejlighederne med 5.000-10.000 kr. og har dermed forøget spekulatationen i dem og de spekulationsgevinster, der kan hales ud af dem.

Ændringsforslaget under nr. 3 om, at aktieselskaber skal have lov til at fordele beskatningen af betalingen for know-how over flere år, er jo interessant. Tidsskrift for Industri for den 1. december d. å. skildrer, hvordan den sag har udviklet sig. Jeg skal prøve at referere så kort som muligt, hvordan det er sket, for jeg tror, det har interesse for folketingets behandling af den slags sager. Der skete det, at Erhvervenes Fællesudvalg om Skattespørgsmål allerede i slutningen af 1965 rejste spørgsmålet over for finansministeriet; der gik 1½ år, før man fik svar fra ministeriet, og det var negativt, man ville ikke ændre lovgivningen på dette punkt.

Men røret om spørgsmålet fortsatte, og i december 1968, hvor der var skiftet regering, fik man så en bestemmelse, hvorefter vederlag for know-how kunne fordeles til beskatning over de år, hvori vederlagene indløb, men det gjaldt kun for personer. Erhvervenes skatteudvalg protesterede over for det folketingsudvalg, der dengang sad — det er sikkert nogenlunde det samme, som har behandlet dette lovforslag — men protesterne gjorde ikke rigtig noget indtryk på folketingsudvalget; det bøjede sig nemlig for finansministerens argumentation, og det var jo den samme finansminister, som vi har nu. Argumentationen gik ud på, at der ikke var behov for en indkomstudjævning for aktieselskaber, fordi de ikke er undergivet progressiv indkomstbeskatning; man afviste altså erhvervenes skatteudvalg.

Den 10. august i år rettede fællesudvalget igen en henvendelse og denne gang ikke til folketingsudvalget, men til finansministeren om at ophæve det, man kaldte særbeskatningen af aktieselskabers eksportindtægter. Finansministeren svarede hurtigt, den 21. august, altså for 3 måneder siden, men negativt. Han svarede:

„Da der ikke siden 1968 er indtrådt forhold, der kan begrunde en ændring af det af mig i sin tid indtagne standpunkt, beklager jeg at måtte meddele, at jeg ikke finder, der er tilstrækkeligt grundlag for nu at fremsætte ændringsforslag til ligningsloven som ønsket af fællesudvalget.“

I Tidsskrift for Industri siger man videre, at man glæder sig over, at efter at finansministeren har afvist erhvervslivets, skatteudvalgets, ønsker, imødekommes pludselig det, man i årevis har bedt om, ganske få måneder efter, således at selskaber bliver ligestillet med personer i denne henseende.

Det, man bemærker her, er altså en total ændret holdning i folketinget fra december 1968 indtil nu. Der har ikke været valg siden den tid, det er det samme folketing, der sidder, det er stort set det samme folketingsudvalg — måske helt det samme, det har jeg ikke undersøgt — der har behandlet forslag til ligningslov de to gange, og den ene gang mener man det ene, og den anden gang mener man det andet.

Nå ja, det kan ske, det hænder jo da også, at jeg skifter opfattelse, men det bliver interessant, når man ydermere opdager, at finansministeren har været endnu hurtigere til at skifte mening, for han har den 21. august, altså for ganske kort tid siden, sagt til disse erhvervsfolk: vi vil ikke lave om på de regler, for det er der ingen grund til. Men nu bliver der lige pludselig lavet om ikke af finansministeren — jo, måske nok, det kan diskuteres, man fortsætter i beretningen i Tidsskrift for Industri med at sige, at forud for lovforslagets fremsættelse er der gået forhandlinger mellem ministeren og repræsentanter for dette fællesudvalg om skattespørgsmål.

Det kan jo siges i og for sig at være en naturlig ting, at en interesseorganisation eller en organisation i det hele taget henvender sig til statsmagten og siger: vi har hørt, at I skal fremsætte det og det lovforslag, vi vil gerne have indført nogle ændringer til